

บทที่ 6

รูปแบบและหลักการ

บทนำ

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามาร

- นิยามคำว่า “รูปแบบ”
- นิยามคำว่า “หลักการ”
- อธิบายความหมายของ “รูปแบบของพระคัมภีร์”
- อธิบายความหมายของ “หลักการของพระคัมภีร์”
- อธิบายความหมายของ “รูปแบบและหลักการของอาณาจักร”

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจ

“สิ่งเหล่านี้ดาวิดทรงกระทำให้กระจำงแจ้ง โดยอาศัยลายพระหัตถ์ของพระเจ้า เกี่ยวกับ
ด้วยเรื่องนี้ คืองานทุกอย่างที่จะต้องกระทำตามแผนผังนั้น”

1 พงศาวดาร 28:19

คำนำ

ในบทที่แล้ว คุณได้เรียนรู้ถึงกุญแจฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเปิดทางเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า

เมื่อคุณเป็นพลเมืองของอาณาจักรของพระเจ้าแล้ว คุณต้องเรียนรู้แบบอย่างและหลักการของ
การมีชีวิตอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า เหมือนกับที่คุณต้องเรียนรู้วิธีการดำเนินชีวิตของประเทศใหม่ซึ่ง
คุณได้อพยพเข้าไปอยู่

พระคัมภีร์เป็นบันทึกที่เขียนถึงรูปแบบและหลักการ ซึ่งใช้กันอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า
ก่อนที่คุณจะเรียนคุณต้องเข้าใจความสำคัญของรูปแบบและหลักการฝ่ายวิญญาณนี้เสียก่อน

รูปแบบและหลักการ

รูปแบบคือ แบบดั้งเดิมที่สร้างขึ้นเพื่อให้มีการลอกเลียนไปใช้

ตัวอย่างเช่น ในโลกตะวันตก เสื้อผ้าสร้างขึ้นจากแบบตัดเย็บ แบบตัดของเสื้อกระโปรงผูกวาง
ลงบนผ้า และตัดผ้าตามแบบตัดเย็บนั้น เราอาจตัดเสื้อผ้าได้หลายๆ ตัวจากแบบตัดเย็บอันเดียว ซึ่งจะ
เหมือนกันหมดเพราะว่ามาจากแบบตัดเย็บอันเดียวกัน

หลักการคือ ความจริง วิธีการหรือกฎเกณฑ์ที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานของการกระทำหรือความประพฤติ เป็นความจริงทั่วไป ซึ่งประกอบด้วยความจริงอื่นๆ ที่รองลงมา

ตัวอย่างเช่น หลักการพื้นฐานของรัฐธรรมนุญของสหรัฐอเมริกาให้เสรีภาพในการแสดงออก ส่งเสริมความจริงที่รองลงมาประกอบด้วยสิทธิในการเขียนและพูดอย่างมีอิสระ การประชุมกันได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายและแสดงความเชื่อได้เป็นต้น

รูปแบบและหลักการของพระคัมภีร์

รูปแบบของพระคัมภีร์เป็นแบบอย่างฝ่ายวิญญาณหรือตัวอย่างที่ให้ไว้ในพระคัมภีร์โดยมีจุดประสงค์ให้เลียนแบบ

ตัวอย่างเช่น ชีวิตของพระเยซูคริสต์ถูกเขียนไว้ในเป็นแบบอย่างซึ่งผู้เชื่อจะต้องกระทำตาม

หลักการของพระคัมภีร์คือ ความจริงฝ่ายวิญญาณซึ่งพระคัมภีร์สอนไว้ หลักการดังกล่าวจะมีหลักการเพิ่มเติมที่รองลงมา หลักการเช่นนี้นำมาใช้กับสถานการณ์ต่างๆ กันในชีวิต

ตัวอย่างเช่น หลักการหนึ่งของพระคัมภีร์ซึ่งพระเยซูทรงสอนคือ “จงให้แล้วจะได้รับด้วย” ความจริงรองลงมาคือ นำมาใช้กับการให้เงิน สิ่งของ มิตรภาพ และอื่นๆ ในกรณีเหล่านี้ เราได้รับผลประโยชน์ฝ่ายวิญญาณเป็นผลของการให้

ความสำคัญของรูปแบบและหลักการ

อ่าน เอเสเคียล 43:7-12 ข้อความนี้เน้นที่ความสำคัญของรูปแบบและหลักการ

พระเจ้าทรงวางรูปแบบโดยเฉพาะเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลปฏิบัติตาม ซึ่งรวมรูปแบบฝ่ายวิญญาณของการปฏิบัติ เช่นเดียวกับรูปแบบฝ่ายกายสำหรับสถานที่นมัสการ

แต่อิสราเอลได้ตั้งรูปแบบของตนเองขึ้น แทนที่จะทำตามรูปแบบของพระเจ้า อิสราเอลได้สร้างรูปแบบของตนเองขึ้น โดยเหตุนี้เองเขาก็ได้ตั้งกำแพงแบ่งแยกระหว่างเขากับพระเจ้าซึ่งทำให้การไหลของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าหยุดลง ปิดกั้นการนมัสการและการปรนนิบัติรับใช้ซึ่งเป็นที่พอพระทัยของพระองค์

พระเจ้าตรัสบอกผู้พยากรณ์เอเสเคียลให้บอกประชาชนให้มองดูแบบอย่างของพระองค์และกระทำตามในชีวิตของเขา

“เจ้าบุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงบรรยายแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอลให้ทราบถึงพระวิหารและสัญญาณและแผนผังของพระวิหารนั้น เพื่อว่าเขาจะได้ละอายในเรื่องความบาปชั่วของเขา”

เอเสเคียล 43:10

เมื่อคนเริ่มตั้งมาตรฐานเท็จ (ปลอม) ขึ้นเพื่อใช้วัดความประพฤติ เขาเริ่มสอนหลักข้อเชื่อของพระคัมภีร์ซึ่งไม่มีอะไรเลยนอกจากบทบัญญัติของมนุษย์

พระเยซูทรงกล่าวถึงคนเหล่านี้ว่า

**“เขามัศจรรย์เราโดยหาประโยชน์มิได้ ด้วยเอาบทบัญญัติของมนุษย์มาต่อว่าเป็นพระ
คำรสสอนของพระเจ้า”**

มัทธิว 15:9

จึงจำเป็นมากที่จะต้องเข้าใจแบบอย่างและหลักการของพระคัมภีร์ เพราะมีฉะนั้นแล้วการ
นมัสการของเราต่อพระเจาก็ไร้ประโยชน์

มีมาตรฐานหลายอย่างของโลกที่ใช้เพื่อตรวจสอบคน มีแบบอย่างต่างๆ กันในด้านความ
ประพฤติ และความสำเร็วจึงซึ่งคนทำตามแบบอย่างของโลกมนุษย์ คนวัดตัวเองกับคนอื่นแทนที่จะวัด
จากมาตรฐานของพระเจ้า

อัครทูตเปาโลได้เขียนไว้ว่า

**“เราไม่ต้องการที่จะเปรียบเทียบตัวเราเองกับคนบางคนที่ยกย่องตนเอง แต่เมื่อเขา
เอาตัวของเขาเป็นเครื่องวัดกันและกัน และเอาตัวเปรียบเทียบกันและกันแล้ว เขาก็เป็นคน
ขาดความเข้าใจ”**

2 โครินธ์ 10:12

เมื่อโมเสสได้รับคำสั่งให้สร้างพลับพลา เขาระมัดระวังที่จะทำทุกสิ่งตามแบบแผนที่พระเจ้าให้
ไว้

**“แบบอย่างพลับพลาและเครื่องทั้งปวงของพลับพลา นั้น เจ้าจงทำตามที่เราแจ้งไว้แก่
เจ้านี้ทุกประการ”**

“จงระวังทำสิ่งเหล่านี้ตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่เจ้าบนภูเขา”

อพยพ 25:9,40

กษัตริย์ดาวิดก็ทรงระวังที่จะทำตามแบบอย่างที่พระเจ้าให้ไว้

**“สิ่งเหล่านี้ดาวิดทรงกระทำให้กระจำงแจ้งโดยอาศัยลายพระหัตถ์ของพระเจ้า เกี่ยว
ด้วยเรื่องนี้ คืองานทุกอย่างซึ่งจะต้องกระทำตามแผนผังนั้น”**

1 พงศาวดาร 28:19

คนเหล่านี้ระวังที่จะตามแบบอย่างของพระเจ้าในโลกฝ่ายกายในการสร้างพระวิหาร มากกว่า
นั้นสักเท่าใดที่เราจะต้องยังระวังทำตามแบบอย่างและหลักการ ฝ่ายวิญญาณที่พบในพระคัมภีร์

แบบอย่างของพระคัมภีร์

พระเยซูทรงเป็นตัวอย่างสำคัญซึ่งผู้เชื่อจะต้องทำตามแบบเช่นนี้ในชีวิตของเขา

**“เพราะเราได้วางแบบแก่ท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนดังที่เราได้กระทำแก่ท่าน
ด้วย”**

ยอห์น 13:15

ชีวิตของชายและหญิงซึ่งเป็นคนของพระเจ้าได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ เพื่อเป็นแบบอย่างให้เราทำตาม

“เหตุการณ์เหล่านี้เป็นเครื่องเตือนใจพวกเราไม่ให้เรามีใจโลภปรารถนาสิ่งที่ชั่วเหมือนเขาเหล่านั้น

1 โครินธ์ 10:6

“เหตุการณ์เหล่านี้ได้บังเกิดแก่เขาเพื่อเป็นตัวอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลายซึ่งกำลังประสพวาระสุดท้ายแห่งบรรดายุคเก่า”

1 โครินธ์ 10:11

บันทึกเรื่องชนชาติต่างๆ ในพระคัมภีร์ ให้ตัวอย่างที่ดีแก่ชนชาติอื่นที่จะทำตามและตัวอย่างที่ไม่ดีให้เลียง

“และได้ทรงลงโทษเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ให้พินาศเป็นถ้ำถ่านเพื่อเป็นตัวอย่างแก่คนทั้งหลายที่ประพฤติอธรรม”

2 เปโตร 2:6

ผู้นำคริสเตียนต้องเป็นตัวอย่างแก่ผู้ที่ติดตามเขา

“จงเลียงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ในความดูแลของท่านไม่ใช่ด้วยความฝืนใจแต่ด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สิ่งของที่ได้มาโดยทุจริต และด้วยใจเลื่อมใส และไม่ใช่มิเหมือนเป็นเจ้านายที่ข่มขี่ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจแต่เป็นแบบอย่างฝูงแกะนั้น”

1 เปโตร 5:2-3

อัครทูตเปาโลเขียนไว้ว่า

“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ท่านจงร่วมกันตามแบบอย่างของข้าพเจ้า ท่านมีพวกเราเป็นตัวอย่างแล้ว จงดูคนที่ประพฤติตามแบบนั้น”

ฟิลิปปี 3:17

“มิใช่เพราะเราไม่มีสิทธิ แต่เราเพื่อทำตัวให้เป็นแบบอย่างให้ท่านทั้งหลายทำตาม”

2 เธสะโลนิกา 3:9

ผู้เชื่อจะต้องเป็นแบบอย่างฝ่ายวิญญาณด้วย เขาต้องให้ตัวอย่างฝ่ายวิญญาณแก่ผู้อื่นที่จะทำตาม

“อย่าให้ผู้ใดหมิ่นประมาทความห่มแน่นของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวงทั้งในทางวาจาและการประพฤติในความรัก ในความเชื่อ และในความบริสุทธิ์”

1 ทิโมธี 4:12

“เหตุฉะนั้นท่านจึงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อแล้วในแคว้นมาซิโดเนีย และแคว้นอาคา
ยา”

1 เธสะโลนิกา 1:7

“ท่านจงประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างในการดีทุกสิ่ง และในการสอนจงสุจริตและมีใจ
สูง”

ทิตัส 2:7

ถ้าเราจะเป็นแบบอย่างฝ่ายวิญญาณสำหรับผู้อื่น เราต้องเข้าใจและนำหลักการพระคัมภีร์เข้า
มาสู่ชีวิตของเรา

หลักการของพระคัมภีร์

ในฮีบรู 5:12 เปาโลอ้างถึง “หลักธรรมเบื้องต้นแห่งพระวาระของพระเจ้า” ในฮีบรู 6:1-3
เขาให้เราเชื่อหลักการพื้นฐานเหล่านี้

โดยที่หลักการพื้นฐานของพระคัมภีร์เป็นสิ่งที่สำคัญมาก สถาบันฮาร์เวสท์ไทม์จึงได้จัดให้มี
หลักสูตรชื่อ “รากฐานของความเชื่อ”

ถ้าคุณศึกษาหลักสูตรของสถาบันตามลำดับ คุณก็ได้จบหลักสูตรนี้ก่อนที่จะศึกษาเรื่อง
“อาณาจักรของพระเจ้า”

ถ้าคุณไม่ได้ศึกษาหลักสูตรตามลำดับ เพาแนะนำให้คุณเรียนหลักสูตร “รากฐานของความ
เชื่อ” ควบคู่กันไปกับหลักสูตรนี้ เพราะได้อธิบายความสำคัญของหลักการพระคัมภีร์อย่างละเอียด

แบบอย่างและหลักการของอาณาจักร

ในบทต่อไป คุณจะศึกษารูปแบบและหลักการซึ่งใช้ปกครองชีวิตในอาณาจักรของพระเจ้าเมื่อ
คุณศึกษาเรื่องวัฒนธรรมของอาณาจักร

แบบอย่างและหลักการเหล่านี้แตกต่างมาตรฐานของโลก มันแตกต่างจากรูปแบบและ
หลักการของอาณาจักรของโลกนี้

บททดสอบตนเอง บทที่ 6

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

2. ให้คำนิยามคำว่า “รูปแบบ”

3. ให้คำนิยามของคำว่า “หลักการ”

4. อธิบายคำว่า “แบบอย่างของพระคัมภีร์” หมายถึงอะไร

5. อธิบายว่า “หลักการของพระคัมภีร์” หมายถึงอะไร

6. “แบบอย่างและหลักการของการมีชีวิตในอาณาจักร” หมายถึงอะไร

คำตอบบททดสอบ บทที่ 6

1. “สิ่งเหล่านี้ดาวิดทรงกระทำให้กระจำงแ้ง โดยอาศัยลายพระหัตถ์ของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ งานทุกอย่างซึ่งจะต้องกระทำตามแผนผังนั้น”

พงศาวดาร 18:19

2. แบบอย่างคือ แบบดั้งเดิมของสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อให้มีการลอกเลียนแบบ
3. หลักการคือ ความจริง วิธีการหรือกฎเกณฑ์ที่ใช้เป็นพื้นฐานของการกระทำหรือความประพฤติ เป็นความจริงทั่วไปที่ประกอบด้วยความจริงอื่นๆ ร่องลงมา
4. แบบอย่างของพระคัมภีร์เป็นตัวอย่างฝ่ายวิญญาณที่ให้ไว้ในพระคัมภีร์ เพื่อให้คนทำตาม
5. หลักการของพระคัมภีร์เป็นความจริงฝ่ายวิญญาณที่พระคัมภีร์สอน หลักการเช่นนี้มักจะรวมเอาหลักการเพิ่มเติมร่องลงมาด้วย
6. หมายถึงแบบอย่างหรือหลักการของพระคัมภีร์ที่ใช้ปกครองชีวิตในอาณาจักรของพระเจ้า

เพื่อศึกษาด้วยตนเองต่อไป

ในบทต่อไป คุณจะศึกษาถึงหลักการพื้นฐานที่ใช้ปกครองชีวิตในอาณาจักรของพระเจ้า หลักการเหล่านี้ตั้งอยู่บนคำสั่งซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงให้ไว้ จงศึกษาคำสั่งของพระเยซูผู้เป็นกษัตริย์จากโครงสร้างต่อไปนี้

คำสั่งของกษัตริย์

1.	จงสำนึกผิด (กลับใจ)	มธ. 4:17, วจ. 2:5
2.	จงมาหาเรา	มธ. 11:28
3.	จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรม
ของพระองค์ก่อน	มธ. 6:33
4.	ถ้าท่านเหตุกับผู้อื่นผู้ใดจงยกโทษให้ผู้นั้นเสีย	มก. 11:25
5.	จงปฏิเสธตัวเอง	มธ. 16:24
6.	ขอ.. หา.. เคาะ..	มธ. 7:7
7.	จงเข้าไปทางประตูแคบ	ลก. 13:24

ความเชื่อ

1.	จงเชื่อข่าวประเสริฐ	มก. 1:5
2.	ถ้าเจ้าเชื่อพระเจ้าจงเชื่อในเราด้วย	ยน. 14:1
3.	จงเชื่อในพระองค์ซึ่งพระเจ้าทรงส่งมา	ยน. 6:28-29
4.	จงเชื่อเราว่าเราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาอยู่ในเรา	ยน. 14:11
5.	จงเชื่อในกิจการที่เราทำ	ยน. 10:37-38
6.	เมื่อท่านทั้งหลายมีความสว่างก็จงวางใจในความสว่างนั้น	ยน. 12:36
7.	จงเชื่อว่าคุณได้รับ	มก. 11:24

การบังเกิดใหม่

1.	ท่านต้องบังเกิดใหม่	ยน. 3:7
2.	จงชำระถ้วยชามที่อยู่ภายในก่อน	มธ. 23:26
3.	ทำให้ต้นไม้ดีและผลก็ดี	มธ. 23:26
4.	จงเข้าสนิทในเราและเราอยู่ในท่าน	ยน. 15:4
5.	จงมีเกลือในตัว	มก. 9:50
6.	แต่จงหาอาหารที่ดำรงอยู่คือ อาหารแห่งชีวิตนิรันดร์	ยน. 6:27
7.	จงยินดีเพราะชื่อของท่านได้จดไว้ในสวรรค์แล้ว	ลก. 10:20

การรับพระวิญญาณบริสุทธิ์

1. จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ยน. 20:22
2. ให้พวกลูกกินอิมเสียก่อน มก. 7:27
3. ถ้าผู้ใดกระหายให้เขามหาเราและดื่ม ยน. 7:37-39
4. จงรักษาพระบัญญัติของเราและพระบิดาจะประทาน ยน. 14:15-17
5. จงขอเถิดแล้วจะได้ ยน. 16:24
ลก. 11:5-13
6. จงคอย.. จนกว่าท่านจะได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน ลก. 24:49
7. เมื่อพระเจ้าผู้ช่วยเสด็จมา.. พระองค์จะเป็นพยานฝ่ายเรา และท่านทั้งหลายก็จะเป็นพยานด้วย ยน. 15:26-27

การติดตามพระเยซู

1. จงตามเรามา ยน. 12:26
2. จงรับบัพติศมา มธ. 3:13-15
มธ. 28:19
3. จงทำอย่างนี้... เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา ลก. 22:17-19
4. ท่านต้องล้างเท้าของผู้อื่นด้วย ยน. 13:14-15
5. ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรามา ให้ผู้นั้นแบกกางเขนทุกวัน ลก. 9:23
6. จงเรียนจากเรา มธ. 11:29
7. จงยึดมั่นในความรักของเรา ยน. 15:9

การอธิษฐาน

1. จงอธิษฐานเสมอ ลก. 21:36
2. จงอธิษฐานไม่ให้เข้าไปสู่การล่อลวง ลก. 22:40-46
3. จงอธิษฐานขอพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของนา ให้พระองค์ส่งคนเก็บเกี่ยว ลก. 10:2
4. จงอธิษฐานเพื่อผู้ที่เคียวเขี่ยท่าน ลก. 6:28
5. จงอธิษฐานต่อพระบิดาในนามของเรา มธ. 6:6, ยน. 16:24-26
6. จงอธิษฐานตามอย่างนี้ ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลายผู้สถิตยั้งในสวรรค์ มธ. 6:9-13

7. เมื่อท่านอธิษฐานอย่าพูดซ้ำซาก มธ. 6:7-8

ความเชื่อศรัทธา

1. จงมีความเชื่อในพระเจ้า มธ. 11:22
2. อย่าขาดความเชื่อ ยน. 20:27
3. อย่ามีใจกังวล (ใจสงสัย) ลก. 12:29
4. อย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของตน มธ. 6:25-34
5. อย่าให้ใจของท่านวิตกเลย ยน. 14:1-27
6. ทำใจให้ดีไว้เถิด มธ. 14:27
7. อย่ากลัวเลย มก. 5:36, ลก. 12:4-7

สัตย์ซื่อจนวันตาย

1. จงสัตย์ซื่อจนวันตาย วว. 2:10
2. จงยึดสิ่งที่มีให้มัน วว. 3:11
3. เมื่อเขาจะตีเตียนข่มเหงและนินทาว่าร้าย
ท่านทั้งหลายเป็นความเท็จ... จงชื่นชมยินดี มธ. 5:11-12, ลก. 6:23
5. เมื่อเขาอาชั้ดท่านไว้ นั่น อย่าเป็นกังวลว่าจะพูดอย่างไร มธ. 10:19
6. อย่าซุบซิบกันเลย ยน. 6:41-43
7. จงยึดตัวและมงกุฎศีรษะขึ้น ลก. 21:28

การเทศนาข่าวประเสริฐ

1. จงเทศนาข่าวประเสริฐแก่ทุกคน มก. 16:15, มธ. 10:17
2. ให้เขากลับใจใหม่รับการยกบาปในพระนามพระองค์ ลก. 24:46-47
3. จงให้บังเกิดมาในพระนามของพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ มธ. 24:46-47
4. สอนเขาให้รักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเขาไว้ มธ. 28:20
5. ซึ่งเรากล่าวแก่พวกท่าน... ท่านจงกล่าว มธ. 10:27
มก. 4:22
6. จงเลี้ยงแกะของเรา ยน. 31:15-17
7. จงรักษาคนเจ็บป่วย มธ. 10:8

ความโลภ

1. จงระวังและเว้นเสียจากการโลภทุกอย่าง ลก. 12:15
2. อย่าล้าสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก...
...แต่จงล้าสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ มธ. 6:19-20
3. การถวายเป็นทศกัณฐ์ก็ควรปฏิบัติ แต่ไม่ควรละเลย
ข้อสำคัญนั้นด้วย มธ. 23:23
4. ถ้าเขาจะขอลสิ่งใดจากท่านก็จงให้อย่าเมินหน้า
จากผู้ที่อยากขอยืมจากท่าน มธ. 5:42
5. แต่จงให้ท่านตามที่ได้มีอยู่ข้างใน ลก. 11:41
6. เมื่อท่านจะทำการเลี้ยง... อย่าเชิญเฉพาะมิตรสหาย
หรือพี่น้องหรือเพื่อนบ้าน... จงเชิญคนจน ลก. 14:12-13

การหน้าซื่อใจคด

1. ท่านจงระวังเชื้อของพวกฟาริสี คือการหน้าซื่อใจคด ลก. 12:1
2. จงระวังพวกธรรมาจารย์ ผู้ที่ชอบสวมเสื้อยาว ลก. 20:46-47
3. เว้นแต่การประพฤติของเขาอย่าได้ทำเลย... มธ. 23:2-3
4. อย่าทำพระนิเวศของพระบิดาเราให้เป็นแหล่งค้าขาย ยน. 2:16
5. จงระวังอย่าทำศาสนกิจเพื่ออวดคนอื่น มธ. 6:1-4
6. เมื่อท่านอธิษฐาน อย่าเป็นเหมือนคนหน้าซื่อใจคด..
เพื่อให้คนทั้งปวงได้เห็น... จงเข้าไปในห้องซันใน
และอธิษฐานในที่ลับ มธ. 6:5-6
7. เมื่อท่านถืออดอาหาร จงล้างหน้าและเอาน้ำมันใส่ศีรษะ
เพื่อคนจะไม่ได้รู้ว่าถืออดอาหาร มธ. 6:16-18

ความอ่อนสุภาพ

1. จงเอาแอกของเราแบกไว้.. เพราะว่าเราสุภาพ
และใจอ่อนน้อม มธ. 11:29
2. ผู้ครองคนต่างชาติย่อมเป็นทาสเหนือเขา..
แต่ในพวกท่านหาเป็นอย่างนั้นไม่ มธ. 20:25-26
3. ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็น
ผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย มก. 10:43-44

4. ท่านอย่าให้ใครเรียกท่านว่าอาจารย์ มธ. 23:8
5. อย่างนั่งในที่อันมีเกียรติ ลก. 14:8-11
6. อย่าเปรมปรีดีในสิ่งนี้ คือที่พวกผีอยู่ได้บังคับ
ของพวกท่าน ลก. 10:20
7. จงพูดว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นบ่าวที่ไม่มีบุญคุณต่อนาย” ลก. 17:10

ความรักพี่น้อง

1. จงรักซึ่งกันและกันเหมือนที่เรารักท่าน ยน. 15:12
2. อย่าดูถูกคนเล็กน้อยเหล่านี้ มธ. 18:10-14
3. จงอยู่สงบสุข สามัคคีซึ่งกันและกัน มก. 9:50, มธ. 5:23-24
4. หากว่าพี่น้องของท่านทำผิดต่อท่านจงไปแจ้งความ
ผิदनั้แก่เขาสองต่อสองเท่านั้น มธ. 18:15-17
5. ถ้าผู้ใดทำผิดต่อท่านเจ็ดครั้ง ท่านควรยกโทษให้เขา ลก. 17:3-4, มธ. 18:21-22
6. อย่าตัดสินตามที่เห็นภายนอก..
จงซักไม้ทั้งท่อนออกจากตาท่านก่อน มธ. 7:1-5
7. อย่าพิพากษาโทษเขา ลก. 6:37

ความรักที่สมบูรณ์แบบ

1. ท่านจงเป็นคนดีรอบคอบ มธ. 5:48
2. จงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่แจกจ่ายให้คนอนาถา มธ. 9:21, ลก. 12:32-33
3. จงรักศัตรูของท่าน มธ. 5:44, มธ. 26:52
4. จงทำดีต่อผู้ที่เกลียดชังท่าน ลก. 6:27-28
5. จงให้เยื่อ อย่าหวังจะได้คืน ลก. 6:35
6. อย่าต่อสู้คนชั่ว มธ. 5:39-41
7. ท่านจะได้ชีวิตรอดโดยความอดทนของท่าน ลก. 21:19

ความรักสูงสุดของพระเจ้า

1. จงรักพระเจ้าเป็นเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน
ด้วยสิ้นสุดความคิดและด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน มก. 12:30
2. และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว มธ. 4:10
3. จงนมัสการพระบิดาด้วยวิญญาณและความจริง ยน. 4:23-24
4. อย่าเรียกผู้ใดในโลกว่าเป็นบิดา มธ. 23:9

5. อย่าทดลองพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน มธ. 4:7
6. จงกลัวพระองค์ผู้ทรงฆ่าคนแล้วยังมีฤทธิ์อำนาจ
ที่จะทิ้งลงในนรกได้ ลก. 12:5
7. คนทั้งหลายต้องให้เกียรติพระบุตร ยน. 5:22-23